



Sygn. akt V CSK 248/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Prokuratora Okręgowego w [...] przeciwko W. Spółce z o.o. w [...] z udziałem interwenientów ubocznych D. G. i M. G. o uchylenie uchwały, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 lutego 2017 r., skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 września 2015 r., sygn. akt I ACa .../15,

- 1) oddała skargę kasacyjną,**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz interwenientów ubocznych kwotę 540 (pięćset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Prokurator Okręgowy w [...] pozwem z dnia 3 grudnia 2013 r. skierowanym przeciwko W. sp. z o.o. wniósł o stwierdzenie nieważności ze względu na naruszenie art. 246 § 3 k.s.h. uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej spółki z dnia 4 listopada 2013 r. o przekształceniu tej spółki w spółkę akcyjną W., ewentualnie o uchylenie tej uchwały jako sprzecznej z dobrymi obyczajami i mającej na celu pokrzywdzenie wspólników. Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy udzielił zabezpieczenia wytoczonego powództwa przez zawieszenie rejestracji przekształcenia pozwanej spółki i wstrzymanie wykonalności zaskarżonej uchwały. Zażalenie na to postanowienie zostało oddalone przez Sąd Apelacyjny w dniu 25 kwietnia 2014 r.

Wyrokiem z 5 marca 2015 r. Sąd Okręgowy oddalił żądanie stwierdzenia nieważności uchwały (pkt I), a uwzględnił żądanie ewentualne i uchylił zaskarżoną uchwałę na podstawie art. 422 § 1 k.s.h. w związku z art. 567 § 1 k.s.h. (pkt II). Apelację pozwanej spółki w zakresie dotyczącym uchylenia zaskarżonej uchwały Sąd Apelacyjny oddalił wyrokiem z dnia 18 września 2015 r.

Z dokonanych ustaleń leżących u podstaw wyroku Sądu Apelacyjnego wynika, że w dniu 14 lutego 2013 r. zmarł udziałowiec pozwanej spółki A. G., któremu przysługiwało 44.000 udziałów uprzywilejowanych o łącznej wartości nominalnej 22.000.000 zł (wartość nominalna udziału: 500 zł). Uprzywilejowanie przejawiało się: w prawie głosu w wysokości trzech głosów na jeden udział, prawie do dywidendy w wysokości o połowę wyższej niż w przypadku udziału nieuprzywilejowanego, pierwszeństwie zaspokojenia się z tytułu dywidendy przed innymi udziałami, pierwszeństwie zaspokojenia się w razie likwidacji spółki z majątku pozostałego po pokryciu lub zabezpieczeniu długów, pierwszeństwie nabycia lub objęcia udziałów przed innymi udziałowcami. Drugim obok A. G. udziałowcem był A. SA, któremu przysługiwało 95.978 udziałów o łącznej wartości nominalnej 47.989.000 zł. Akcje tego udziałowca w 99,16% należą do B. SA, w którym 69% akcji ma T. G.

Spadek po A. G. nabyli: T. G. w $\frac{1}{2}$, D. G. w $\frac{1}{4}$ i małoletni M. G. w $\frac{1}{4}$. Po dwóch miesiącach od śmierci A. G. doszło do konfliktu związanego z dziedziczeniem po nim między T. G. a D. G.. W dniu 9 lipca 2013 r. D. G. złożyła w sądzie wnioski o ustanowienie jej przedstawicielem współuprawnionych do 44.000 udziałów z tytułu dziedziczenia po A. G. i upoważnienia do wykonywania praw wynikających z tych udziałów. W dniach 2 i 17 października 2013 r. zarząd pozwanej spółki wystosował do spadkobierców A. G. zawiadomienia o zamiarze przekształcenia reprezentowanej spółki w spółkę akcyjną i wyznaczonym na 4 listopada 2013 r. nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników w celu podjęcia uchwały o jej przekształceniu, motywowanym dążeniem do otwarcia drogi do pozyskania finansowania na giełdzie papierów wartościowych. Opracowano plan przekształcenia. D. G. powiadomiła zarząd spółki, że nie zgadza się na przekształcenie na warunkach określonych w planie ze względu na to, że zamierzona uchwała o przekształceniu przewiduje uszczuplenie jej praw udziałowych. Wystąpiła także do T. G. o udzielenie jej pełnomocnictwa do reprezentowania współuprawnionych do 44.000 udziałów w pozwanej spółce po A. G. na nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników w dniu 4 listopada 2013 r. w celu głosowania przeciwko przygotowanej uchwale o przekształceniu. Pełnomocnictwa takiego nie otrzymała.

Na nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników w dniu 4 listopada 2013 r. stawiał się prezes zarządu pozwanej spółki, będący jednocześnie prezesem zarządu A. SA, udziałowca pozwanej spółki, reprezentującego ponad połowę kapitału zakładowego - 95.978 udziałów uprawniających do 95.978 głosów. Głosami tymi, oddanymi w imieniu A. SA przez prezesa jej zarządu, została podjęta uchwała o przekształceniu pozwanej spółki w spółkę akcyjną W. Uchwała stanowi, że kapitał zakładowy spółki przekształconej, równy kapitałowi spółki przekształcanej, wynoszący 69.989.000 zł, dzieli się na 6.988.900 akcji zwykłych na okaziciela serii A o wartości nominalnej 10 zł każda. Wspólnicy za udziały w spółce przekształcanej otrzymają: A. SA 4.798.000 akcji zwykłych na okaziciela serii A, a T. G., D. G. i M. G. wspólnie 2.200.000 zł akcji zwykłych na okaziciela serii A. Nie przewiduje się przywilejów osobistych dla wspólników spółki przekształconej. Na wypłaty dla wspólników spółki przekształcanej nieuczestniczących w spółce przekształconej

przeznacza się zgodnie z art. 563 pkt 3 k.s.h. kwotę nie wyższą niż 3.084.300 zł. Na stanowisko prezesa zarządu spółki przekształconej powołano dotychczasowego prezesa spółki przekształcanej (będącego jednocześnie prezesem A. SA), a na stanowisko przewodniczące rady nadzorczej T. G.

W dniu 7 maja 2014 r. zarząd przedstawił nowy plan przekształcenia pozwanej spółki w spółkę akcyjną. Istotne różnice przejawiały się w ustaleniu wyższej wartości bilansowej spółki przekształcanej (o kilkanaście milionów) oraz w wyodrębnieniu 2.200.000 akcji imiennych serii B uprzywilejowanych w zakresie prawa głosu, prawa do dywidendy, pierwszeństwa zaspokojenia się w razie likwidacji spółki i pierwszeństwa w nabyciu akcji imiennych. Te akcje imienne uprzywilejowane mieli otrzymać wspólnie T. G., D. G. i M. G. Na wypadek niezłożenia przez dotychczasowych udziałowców oświadczenia o uczestnictwie w spółce przekształconej przewidziano wypłacenie im odpowiedniej kwoty. Na wypłaty dla nich nie można było przeznaczyć więcej niż 10% wartości bilansowej majątku spółki (4.300.200 zł). Pismem z dnia 4 lipca 2014 r. D. G. i M. G. przekazali T. G., że na podstawie art. 184 k.s.h. ustanawiają go wspólnym przedstawicielem współuprawnionych spadkobierców A. G. z 44.000 udziałów i upoważniają oraz zobowiązują do złożenia w imieniu wszystkich współuprawnionych oświadczenia o przystąpieniu do spółki przekształconej w razie przekształcenia spółki pozwanej na warunkach określonych w planie przedstawionym 7 maja 2014 r. T. G. nie zareagował na to pismo, a zarząd wycofał przedstawiony w dniu 7 maja 2014 r. plan przekształcenia pozwanej spółki.

Sąd Rejonowy postanowieniem z 2 grudnia 2014 r. ustanowił D. G. zarządcą 44.000 udziałów pozwanej spółki nabytych w wyniku dziedziczenia po A. G. przez nią, M. G. i T. G.

Uchwałą z dnia 16 kwietnia 2015 r. ustalono, że wymagane kworum na zgromadzeniach wspólników pozwanej spółki wynosi 75% reprezentowanego kapitału zakładowego.

Sąd Apelacyjny uznał za niezasadny zarzut nieprzysługiwania Prokuratorowi, który wytoczył powództwo, czynnej legitymacji procesowej. Jako źródło legitymacji Prokuratora do działania w charakterze powoda Sąd Apelacyjny wskazał art. 57

w związku z art. 7 k.p.c. Podzielił też stanowisko Sądu Okręgowego, że dokonane ustalenia dawały podstawę do uznania zaskarżonej uchwały za sprzeczną z dobrymi obyczajami i za mającą na celu pokrzywdzenie spadkobierców A. G. współuprawnionych z 44.000 udziałów w pozwanej spółce oraz za godzącą pośrednio w interes tej spółki - co uzasadniało uchylenie tej uchwały na podstawie art. 422 w związku z art. 567 k.s.h.

W skardze kasacyjnej strona pozwana zarzuciła wyrokowi Sądu Apelacyjnego naruszenie art. 57 w związku z art. 7 i 55 k.p.c. oraz naruszenie art. 422 w związku z art. 567 i 579 k.s.h. przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Prokurator może żądać wszczęcia postępowania w każdej sprawie, jak również wziąć udział w każdym toczącym się już postępowaniu, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praworządności, praw obywateli lub interesu społecznego; w sprawach niemajątkowych z zakresu prawa rodzinnego prokurator może wytaczać powództwa tylko w wypadkach wskazanych w ustawie (art. 7 k.p.c.). Prokurator, wytaczając powództwo na rzecz oznaczonej osoby, powinien ją wskazać w pozwie (art. 55 k.p.c.). Jeżeli prokurator, wytaczając powództwo, nie działa na rzecz oznaczonej osoby, wnosi pozew przeciwko wszystkim osobom będącym stronami stosunku prawnego, którego dotyczy powództwo (art. 57 k.p.c.).

Strona pozwana zarzucając w skardze kasacyjnej naruszenie art. 57 w związku z art. 7 i 55 k.p.c. twierdzi, że Sąd Apelacyjny bezpodstawnie przyjął, iż powództwo w sprawie wytoczone zostało przez Prokuratora nie na rzecz oznaczonej osoby. Choć prokurator nie wskazał w pozwie, że wytacza powództwo na rzecz oznaczonych osób, to w istocie działał w interesie interwenientów ubocznych, czego dowodzą orzeczenia sądów *meriti* podkreślające fakt pokrzywdzenia interwenientów na skutek podjęcia zaskarżonej uchwały. Działanie prokuratora na rzecz oznaczonej osoby jest możliwe tylko co do osoby wymienionej w pozwie, a przy tym uprawnionej zgodnie z prawem materialnym, zaś art. 422 k.s.h. nie wymienia wśród podmiotów uprawnionych do zaskarżenia uchwały współuprawnionych z udziałów w rozumieniu art. 184 k.s.h., którymi w sprawie są D.

G. i M. G., działający w charakterze interwenientów ubocznych po stronie powodowej. Poza tym, jeżeliby nawet przyjąć, że powództwo zostało przez Prokuratora wytoczone nie na rzecz oznaczonej osoby, w celu jedynie ochrony praworządności, to Prokurator, zdaniem strony pozwanej, nie miałby także przy tym założeniu legitymacji czynnej w sprawie, gdyż w ustalonym stanie faktycznym brak przesłanek uzasadniających działanie prokuratora w celu ochrony praworządności.

Żadne z tych twierdzeń nie jest trafne. Artykuł 7 k.p.c. bardzo szeroko dopuszcza udział prokuratora w postępowaniu cywilnym. Zgodnie z regulacją przewidzianą w tym przepisie, prokurator może z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie w każdej sprawie, gdy wymaga tego ochrona praworządności, praw obywateli lub interesu społecznego, wytoczyć powództwo: albo na rzecz oznaczonej osoby (ma w takim przypadku w sprawie legitymację formalną), albo nie działając na rzecz oznaczonej osoby - jedynie w interesie publicznym, tj. wyłącznie w celu ochrony praworządności, praw obywateli lub interesu społecznego (ma w takim przypadku w sprawie legitymację materialną). Zasadność wystąpienia z odpowiednim powództwem jest pozostawiona decyzji prokuratora i nie podlega kontroli sądu.

W piśmiennictwie i orzecznictwie (zob. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2015 r., III CZP 78/15, i 24 stycznia 1991 r., III CZP 82/90) nie budzi wątpliwości dopuszczalność wytoczenia przez prokuratora samodzielnego powództwa także o stwierdzenie nieważności lub o uchylenie uchwały zgromadzenia spółki kapitałowej oraz zgromadzenia spółdzielni. W szczególności nie uznaje się za przeszkodę do wytoczenia przez prokuratora samodzielnego powództwa o stwierdzenie nieważności lub o uchylenie uchwały zgromadzenia spółki kapitałowej przepisów określających krąg podmiotów uprawnionych do wytoczenia takich powództw (art. 250 i art. 252 § 1 oraz art. 422 § 2 i art. 425 § 1 k.s.h.), wśród których nie jest wymieniony prokurator. Nie wywodzi się z tych przepisów wyjątku od zasady wyrażonej w art. 7 k.p.c. Podobnie nie można wnioskować *a contrario* na podstawie art. 9b ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U.1997.121.770 ze zm.) - ze względu na szczególny, epizodyczny charakter tych przepisów, że zaskarżanie uchwał zgromadzeń spółek kapitałowych

przez prokuratora jest możliwe tylko w przypadkach uregulowanych tymi szczególnymi przepisami.

Przyjmuje się, że w sprawie o stwierdzenie lub o uchylenie uchwały zgromadzenia spółki kapitałowej, wytoczonej samodzielnie, prokurator pozywa samą spółkę, analogicznie do rozwiązania przyjętego w art. 249 § 1, art. 252 § 1, art. 422 § 1 i art. 425 § 1 k.s.h. (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2015 r., III CZP 78/15). W tym zatem zakresie rozwiązanie przyjęte w art. 57 k.p.c. ulega modyfikacji spowodowanej specyfiką omawianych spraw.

W rozpoznawanej sprawie nie ulega wątpliwości, że Prokurator, jak wyraźnie wynika z treści pozwu, wytoczył powództwo nie na rzecz oznaczonej osoby, lecz jedynie w interesie publicznym. Uznał za leżącą w interesie publicznym potrzebę ochrony praw D. G. i M. G., naruszonych zaskarżoną uchwałą w okolicznościach, w których byli oni pozbawieni jakichkolwiek możliwości wpływu na podjęcie tej uchwały i jej zakwestionowanie. Jak wiadomo, jedną z przesłanek o charakterze wystarczającym działania prokuratora na podstawie art. 7 k.c., zarówno na rzecz oznaczonej osoby, jak i samodzielnego, jest ochrona praw obywateli. Ocena istnienia tej przesłanki w danej sytuacji, tak jak dwóch pozostałych, jest pozostawiona decyzji prokuratora i nie podlega kontroli sądu. W konsekwencji wszystkie twierdzenia pozwanej spółki, negujące przyjętą przez Sąd Apelacyjny kwalifikację wytoczonego przez Prokuratora powództwa jako powództwa nie na rzecz oznaczonej osoby, z powodu odwołania się Prokuratora w pozwie do naruszenia praw interwenientów ubocznych, okazały się bezzasadne. To samo dotyczy kwestionowania ziszczenia się w okolicznościach sprawy podstaw do działanie Prokuratora nie na rzecz oznaczonej osoby, a jedynie w interesie publicznym.

2. W myśl art. 577 § 1 k.s.h., przekształcenie spółki kapitałowej w inną spółkę kapitałową następuje, jeżeli oprócz spełnienia innych ustawowych wymagań za przekształceniem spółki wypowiedzieli się wspólnicy reprezentujący co najmniej połowę kapitału zakładowego, większością trzech czwartych głosów, chyba że umowa albo statut przewiduje warunki surowsze. Przepis ten uchyla we wskazanym zakresie zastosowanie art. 246 § 3 k.s.h., stanowiącego, że uchwała

dotycząca zmiany umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, zwiększająca świadczenia wspólników lub uszczuplająca prawa udziałowe bądź prawa przyznane osobiście poszczególnym wspólnikom, wymaga zgody wszystkich wspólników, których dotyczy. Potwierdza to art. 579 § 4 k.s.h., wyłączając zastosowanie w przypadkach przekształcenia spółki akcyjnej przepisu art. 415 § 3 k.s.h., będącego odpowiednikiem art. 246 § 4 k.s.h.

Zgodnie z art. 579 § 1 k.s.h., z dniem przekształcenia z mocy prawa wygasają prawa i obowiązki wspólnika spółki przekształcanej, które są niezgodne z przepisami ustawy o spółce przekształcanej (np. prawa wynikające z uprzywilejowania udziałów w przypadku przekształcenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę akcyjnej).

Do uchylenia uchwały o przekształceniu spółki osobowej bądź spółki kapitałowej albo stwierdzenia nieważności tej uchwały stosuje się odpowiednio przepisy art. 422 - 427 k.s.h. (art. 567 § 1 k.s.h.). Według art. 422 § 1 k.s.h., uchwała walnego zgromadzenia sprzeczna ze statutem lub dobrymi obyczajami i godząca w interes spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie akcjonariusza może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Przy stosowaniu tego przepisu w przypadkach przekształcenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością będzie oczywiście chodzić odpowiednio o uchwałę wspólników i o pokrzywdzenie wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – tak jak w art. 249 § 1 k.s.h.

Zawarte w skardze kasacyjnej twierdzenia pozwanej spółki, że w ustalonych okolicznościach sprawy nie było podstaw do uchylenia zaskarżonej przez Prokuratora uchwały i uchylenie to nastąpiło z naruszeniem art. 422 w związku z art. 567 i 579 k.s.h., są bezzasadne. Sąd Apelacyjny trafnie uznał tę uchwałę za sprzeczną z dobrymi obyczajami.

Okolicznością przemawiającą za taką oceną zaskarżonej uchwały było podjęcie jej, mimo świadomości istnienia konfliktu między współuprawnionymi z 44.000 odziedziczonych udziałów, wykluczającego wykonywanie przez nich swych praw w spółce, w tym - w zakresie dotyczącym uczestnictwa w zgromadzeniu wspólników w dniu 4 listopada 2013 r. oraz w zakresie

dotyczącym możliwości złożenia oświadczenia o przystąpieniu do spółki przekształconej. Uchwałę o przekształceniu podjęto, choć na wniosek D. G. toczyło się postępowanie o ustanowienie przedstawiciela współuprawnionych z odziedziczonych udziałów, mogące doprowadzić do usunięcia skutków konfliktu w zakresie możliwości wykonywania praw w spółce. Podjęcie w takiej sytuacji uchwały o przekształceniu naruszało należącą do kategorii dobrych obyczajów zasadę lojalności wobec osób pozbawionych prawnej możliwości uczestniczenia w procedurze, której elementem ta uchwała stanowiła.

Naruszało zasadę lojalności także wykorzystanie do podjęcia ocenianej uchwały konfiguracji personalno-udziałowej pozwanej spółki i spółek, z którymi jest ona powiązana: relacji między pozwaną spółką, a głównym jej udziałowcem A. – SA i prezesem zarządu obu spółek a T. G. Zarząd pozwanej spółki będący jednocześnie zarządem A. SA, w którym znaczny pakiet akcji ma spółka kontrolowana kapitałowo w 69% przez T. G., opowiedział się w konflikcie między spadkobiercami po jego stronie, co nie było lojalne wobec pozostałych spadkobierców (por. co do pojęcia sprzeczności uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub walnego zgromadzenia akcjonariuszy z dobrymi obyczajami wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2009 r., II CSK 522/08, 27 marca 2013 r., I CSK 407/12, i 23 lutego 2017 r., V CSK 230/16).

Zaskarżona uchwała, będąc sprzeczna z wskazanymi przyczynami z dobrymi obyczajami, miała zarazem na celu pokrzywdzenie wspólników. Nie można się zgodzić ze stroną skarżącą, że art. 422 § 1 k.s.h. nie może mieć zastosowania do współuprawnionych z udziałów w rozumieniu art. 184 k.s.h., gdyż – jak twierdzi skarżąca – nie mogą oni być traktowani jako wspólnicy. Reżim prawny, który ustanawia art. 184 k.s.h., nie pozbawia współuprawnionych statusu wspólnika (udziałowca). Wymaga tylko wykonywania przez współuprawnionych swych praw w spółce przez wspólnego przedstawiciela, czego konsekwencją jest zawieszenie możliwości wykonywania przez nich swych praw w razie nieustanowienia takiego przedstawiciela. Także istnienie tego stanu zawieszenia nie wyklucza w razie wytoczenia przez prokuratora powództwa o uchylenie uchwały zastosowania do współuprawnionych art. 422 § 1 k.s.h.; jeżeli tylko zaskarżona uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i miała na celu pokrzywdzenie współuprawnionych

- czego przyczyny mogą się łączyć – tak jak w niniejszej sprawie – z przyczynami nieustanowienia wspólnego przedstawiciela.

Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że dokonane w sprawie ustalenia wskazują na podjęcie zaskarżonej uchwały w zamiarze pokrzywdzenia współuprawnionych z 44.000 oddziedziczonych udziałów; formalnie wszystkich współuprawnionych z tych udziałów, a w rzeczywistości tylko D. G. i M. G., dlatego że interesy T. G. ze względu na jego pozycję w całej strukturze personalno - kapitałowej spuścizny po A. G. kształtują się inaczej ze względu na szerszy ich wymiar.

Niewątpliwym celem zaskarżonej uchwały, uwzględniając jej treść i okoliczności podjęcia oraz późniejsze zdarzenia (w szczególności kolejny projekt przekształcenia i okoliczności rezygnacji z niego), było pozostawienie interwenientów ubocznych poza spółką przekształconą, wskutek niemożności złożenia przez nich stosownego oświadczenia, lub co najmniej pogorszenie ich pozycji w tej spółce, wskutek likwidacji uprzywilejowania przy przekształceniu.

Ze względu na to, że w świetle art. 422 § 1 w związku z art. 567 § 1 k.s.h. do uchylenia zaskarżonej uchwały wystarczyło stwierdzenie, iż była ona sprzeczna z dobrymi obyczajami i jednocześnie miała na celu pokrzywdzenie współników, odpadła potrzeba rozpatrywania zarzutów skargi kasacyjnej dotyczących tego, czy uchwała ta także godziła w interes pozwanej spółki.

Prokurator zachował określony w art. 567 § 3 k.s.h. trzymiesięczny termin do wniesienia powództwa o uchylenie uchwały o przekształceniu spółki. Powództwo wniósł nawet przed upływem miesiąca od dnia podjęcia zaskarżonej uchwały. W związku z tym warto zauważyć, że określony w wymienionym przepisie, oprócz trzymiesięcznego, także miesięczny termin do wniesienia powództwa, liczony nie, jak termin trzymiesięczny, od dnia podjęcia uchwały, lecz od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, nie może być ze względu na wskazany sposób oznaczenia początku jego biegu uznany za obowiązujący prokuratora działającego na podstawie art. 57 w związku z art. 7 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. oddalił skargę kasacyjną, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 107, 108 §1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 8

ust. 1 pkt 22 i § 10 ust. 4 pkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804 ze zm.).

kc

aj